

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa články 24 a 32 nariadenia (EÚ) 2016/679 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že na to, aby sa dalo usúdiť, že prijaté technické a organizačné opatrenia nie sú vhodné, postačuje, že došlo k neoprávnenému poskytnutiu osobných údajov resp. neoprávnenému prístupu k nim v zmysle článku 4 bodu 12 nariadenia (EÚ) 2016/679 osobami, ktoré nie sú úradníkmi administratívy prevádzkovateľa a nepodliehajú jeho kontrole?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Aký predmet a rozsah by mala mať súdna kontrola zákonnosti pri skúmaní, či sú technické a organizačné opatrenia prijaté prevádzkovateľom primerané podľa článku 32 nariadenia (EÚ) 2016/679?
3. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku: Má sa zásada zodpovednosti podľa článku 5 ods. 2 a článku 24 v spojení s odôvodnením 74 nariadenia (EÚ) 2016/679 vykladať v tom zmysle, že v konaní o žalobe podľa článku 82 ods.1 nariadenia (EÚ) 2016/679 prevádzkovateľ nesie dôkazné bremeno ohľadom toho, že prijaté technické a organizačné opatrenia podľa článku 32 nariadenia sú primerané? Je možné považovať vypracovanie znaleckého posudku za nevyhnutný a dostatočný dôkazný prostriedok na účely zistenia, či v prípade ako je tento, boli technické a organizačné opatrenia prijaté prevádzkovateľom primerané, ak neoprávnený prístup k osobným údajom a neoprávnené poskytnutie osobných údajov je dôsledkom „hackerského útoku“?
4. Má sa článok 82 ods. 3 nariadenia (EÚ) 2016/679 vykladať v tom zmysle, že neoprávnené poskytnutie osobných údajov alebo neoprávnený prístup k nim v zmysle článku 4 bodu 12 nariadenia (EÚ) 2016/679 – v tomto prípade prostredníctvom „hackerského útoku“ spáchaného osobami, ktoré nie sú úradníkmi administratívy prevádzkovateľa a nepodliehajú jeho kontrole – predstavuje udalosť, za ktorú prevádzkovateľ nenesie žiadnu zodpovednosť a ktorá je základom pre zbavenie zodpovednosti?
5. Má sa článok 82 ods. 1 a 2 v spojení s odôvodneniami 85 a 146 nariadenia (EÚ) 2016/679 vykladať v tom zmysle, že v prípade porušenia bezpečnosti osobných údajov, o aký ide vo veci samej, ku ktorému dôjde formou neoprávneného prístupu a šírenia osobných údajov prostredníctvom „hackerského útoku“, pod pojem nemajetkovej ujmy, ktorý sa má vykladať extenzívne, spadajú a na náhradu škody oprávňujú iba starosti, obavy a strach dotknutej osoby pred možným budúcim zneužitím osobných údajov, ak také zneužitie nebolo zistené a/alebo dotknutej osobe nevznikla žiadna ďalšia škoda?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1).

Odvolanie podané 24. júna 2021: Enrico Falqui proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma rozšírená komora) z 5. mája 2021 vo veci T-695/19, Enrico Falqui/Európsky parlament

(Vec C-391/21 P)

(2021/C 329/17)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Odvolaťel: Enrico Falqui (v zastúpení: F. Sorrentino, A. Sandulli, advokáti)

Ďalší účastník konania: Európsky parlament

Návrhy odvolateľa

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu č. 1000680 z 5. mája 2021 a v dôsledku toho oznámenie z 8. júla 2019 (a prípadne návrh rozhodnutia a stanovisko právnej služby, na ktorých je rozhodnutie založené), uložil povinnosť vrátiť neoprávnené zrazené sumy z dôchodku odvolateľa a uložil Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania na oboch stupňoch.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza päť odvolacích dôvodov.

Prvý odvolací dôvod je založený na porušení rozhodnutia predsedníctva Európskeho parlamentu z 19. mája a 9. júla 2008 týkajúceho sa „Vykonávacích pravidiel k Štatútu poslancov Európskeho parlamentu“.

Odvolateľ namieta, že Všeobecný súd porušil článok 75 vyššie uvedeného rozhodnutia. Tvrdí, že tento článok nestanoví, ako to uviedol Všeobecný súd, že sa pravidlo tzv. rovnakého dôchodku podľa prílohy III pravidiel pre poskytovanie náhrad a príspevkov poslancov Európskeho parlamentu bude naďalej uplatňovať s účinkom *pro futuro* na dôchodky už vyplatené alebo nadobudnuté k dátumu nadobudnutia účinnosti štatútu, a teda, že by sa prípadná zmena národných dôchodkov *in peius* mala premietnuť do dôchodkov priznaných Parlamentom, ale skôr naopak, že dôchodky už priznané na základe tohto pravidla sú nedotknuteľné, pokiaľ ide o dôvody, ako aj o výšku.

Druhý odvolací dôvod je založený na porušení zásady ochrany legitímnej dôvery a zásady proporcionality.

Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď sa domnieval, že zásady ochrany legitímnej dôvery a proporcionality neboli porušené. Pokiaľ ide o legitímnu dôveru, táto zásada bola porušená výkladom pravidla rovnakého dôchodku podaným Parlamentom a Všeobecným súdom, ktoré už boli spochybnené v rámci prvého odvolacieho dôvodu, a pokiaľ ide o zásadu proporcionality, Všeobecný súd nesprávne priznal význam cieľu sledovanému talianskou poslaneckou snemovňou prostredníctvom prijatia rozhodnutia č. 14/18 (zníženie výdavkov na dôchodky zo štátneho rozpočtu) tým, že ich považoval za oprávnené, pričom nezohľadnil, že v prejednávanej veci nie je tento cieľ relevantný, keďže neexistuje spojitosť medzi ním a záťažou uvalenou na odvolateľa.

Tretí odvolací dôvod je založený na porušení zásady, podľa ktorej inštitúcie Únie nemôžu automatickým odkazom vykonávať neplatné vnútroštátne pravidlá.

Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď sa domnieval, že sa vnútroštátne pravidlá uplatnia automaticky, bez ohľadu na to, že sú z hľadiska vnútroštátneho práva protiprávne a bez toho, aby ich mohli inštitúcie Únie preskúmať. Naopak, pokiaľ inštitúcia Únie uplatňuje vnútroštátne pravidlá prostredníctvom odkazu, použije sa všeobecné pravidlo v oblasti vzťahov medzi právnymi poriadkami, podľa ktorého odkazujúci právny poriadok môže odkazovať len na pravidlá, ktoré sú v právnom poriadku, na ktorý sa odkazuje, zákonné, v ich právnom obsahu, ktorý majú v pôvodnom právnom systéme: ak sú neplatné, nemožno ich uplatniť. V opačnom prípade by postavenie odvolateľa nebolo chránené.

Štvrtý odvolací dôvod je založený na tom, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď nezohľadnil vnútroštátne pravidlá, ktoré nadobudli účinnosť v nadväznosti na rozsudok Consiglio di giurisidizione della Camera dei deputati italiana (Jurisdikčný výbor talianskej poslaneckej snemovne) č. 2/20.

Všeobecný súd nezohľadnil skutočnosť, že v dôsledku rozsudku Jurisdikčného výboru talianskej poslaneckej snemovne č. 2/20 je v súčasnosti vnútroštátny systém – ktorý chce Európsky parlament uplatniť – dvojfázový: prvá fáza spočíva v novom výpočte dôchodkov v súlade s všeobecnými kritériami stanovenými v rozhodnutí č. 14/18, druhý spočíva v uplatnení percentuálneho zvýšenia dôchodkov zo strany úradov poslaneckej snemovne na žiadosť dotknutej strany a na základe ekonomickej situácie a zdravotného stavu dotknutého. Zdá sa, že tento systém nie je možné preniesť na európsku úroveň.

Piaty odvolací dôvod týkajúci sa návrhov, ktoré boli na prvom stupni považované za neprípustné, a trov konania.

Odvolateľ navrhuje v prípade potreby zrušiť návrh rozhodnutia a stanovisko právnej služby, na základe ktorých konal Parlament, žiada o vrátenie neoprávnene zrazených súm z jeho dôchodku, a navrhuje uložiť Parlamentu povinnosť nahradiť trovy konania na prvom a druhom stupni.